

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C1-1353 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 3358
Datum van uitspraak 15 oktober 2021
Notitienummer griffie 2021/NT/321
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002344248-0001-0009-01-01-1

Not.nr. IE.64.L1.002902/2018

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. nr. *1625* (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren te op
verblijvende te
- beklagde -

verdacht van:

(...) de tweede,
als dader of mededader in de zin van art. 66 Strafwetboek,

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

namelijk diverse meubelstukken waaronder een zetel, binnendeur, ladder, kinderstoelen, kinderkrullen en een kindertafel en ander afval, in een container in de die hen niet toebehoort, aan een appartementsgebouw in de in de en in het stadspark,

(artikel 12, § 1 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen juncto artikel 16.6.3., § 1, eerste lid Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te in de nacht van 22 februari 2018 op 23 februari 2018,

door (...),

┌ PAGE 01-00002344248-0002-0009-01-01-4 ─┐

ten nadele van
stadsbestuur van de stad

ten nadele van

en ten nadele van het

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 25 januari 2021 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

(...)

Op tegenspraak t.a.v. de tweede beklagde

Verklaart de tenlastelegging voor de tweede beklagde *bewezen.*

Veroordeelt de tweede beklagde *voor de bewezen verklaarde tenlastelegging tot een geldboete van 1.600,00 euro, namelijk 200,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.*

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 30 dagen.

Veroordeelt *een bedrag van 200,00 euro , namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen , te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders .*

Veroordeelt *tevens tot het betalen van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.*

Veroordeelt *om te betalen de som van 40,96 euro als gerechtskosten.*

Veroordeelt *tevens tot het betalen van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

Overtuigingsstukken

(DVD met camerabeelden): beveelt de opheffing van het beslag en stelt de goederen ter beschikking van de procureur des Konings om te handelen als naar recht.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV. aangehouden."

PAGE 01-00002344248-0003-0009-01-01-4

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 10 februari 2021 door de beklaagde _____ tegen “de beschikkingen van het vonnis, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier”;
- 15 februari 2021 door het openbaar ministerie tegen “alle beschikkingen op strafgebied, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 10 februari 2021 door de advocaat van de beklaagde _____ ;
- 15 februari 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 10 september 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te _____ ;
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 25 januari 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf (de beklaagde vraagt een mildere straf, omwille van zijn persoonlijke situatie).

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde Jonathan Preka en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof

vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft:

- de schuld van de beklaagde aan de enige telastlegging;
- de overtuigingsstukken;
- het aanhouden van de burgerlijke belangen.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen en verklaarde de beklaagde schuldig aan de enige telastlegging op grond van de hierna weergegeven overwegingen. Met het oog op de duidelijkheid haalt het hof ook de overwegingen aan die betrekking hebben op voorheen medebeklaagde, maar niet betrokken in de procedure voor het hof:

1.1.1. Op 23 februari 2018 werden de verbalisanten radiofonisch door de lokale dispatching gevraagd om zich te begeven naar (stuk 3). Ter plaatse werden zij aangesproken door die aangifte wenste te doen van sluikstorten ten laste van twee bewoners uit de te (stuk 4).

1.1.2. verklaarde tijdens zijn verhoor dat hij op 22 februari 2018 om 21 uur buiten kabaal aan de container hoorde en dat iemand iets in de container gooide. Hij ging naar buiten en zag twee mensen lopen, een man en een vrouw. Toen hij hen riep liepen zij van hem weg. Hij volgde het tweetal tot aan de waarna zij binnengingen in de woning op dat adres. Er werden stoelen en tafels in zijn container gegooid. Verder in de waren vuilzakken van het tweetal te vinden. In de stonden nog 3 vuilzakken langs de kant van de straat die werden achtergelaten door het tweetal (stuk 7) (fotodossier stukken 9 tot 11).

1.1.3. Op het lokaal commissariaat maakten de verbalisanten een nauwkeurige analyse van de camerabeelden uit de richting (stukken 16 ,17 en 18). Zij zagen op de camerabeelden hoe een buggy met daarop goederen, onder andere een kinderstoel uit de serie, juwde en dat in de linkerhand twee gevulde zwarte vuilniszakken droeg en met zijn rechterhand een trolley trok met daarop goederen (fotodossier- stukken 23 tot 27). Verder maakten de verbalisanten een nauwkeurige analyse van de camerabeelden van de richting van de richting van op de en van het richting stadspark.

1.1.4. verklaarde dat hij het afval niet naar het containerpark in heeft gebracht omdat hij niet wist waar dit in was. Hij heeft aan twee werven gevraagd of hij de goederen in de containers mocht gooien. Eén werf in de en één werf in de In de container aan de mocht hij de goederen niet gooien. Hij verklaarde dat hij eerst de goederen in de container aan de heeft gegooid. Daarna heeft hij de goederen daaruit gehaald om ze vervolgens te gooien in de container aan de

Hij verklaarde niet te weten hoe de goederen teruggekomen zijn in de (stuk 37).

1.1.5. verklaarde tijdens haar verhoor aan de verbalisanten dat zij de feiten van het sluikestorten, zoals te zien op de camerabeelden, erkende. Zij wenste er echter niets over te verklaren. Zij verklaarde bereid te zijn om de opruimkosten te betalen indien dat nodig is (stuk 42).

1.1.6. verklaarde dat zij op 22 februari 2018 om 19 u 50 bij haar appartement in de te kwam en zag dat in de toegang alsook in de carport afval, meer bepaald beschadigd meubilair lag (stuk 21).

De tenlastelegging is voor de eerste en de tweede beklagden voldoende bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de geloofwaardige verklaringen van (stuk7) en (stuk 21), de vaststellingen van de verbalisanten, de nauwkeurige analyse van de camerabeelden door de verbalisanten (stukken 16 tot 18), de fotodossiers (stukken 9 tot 11 en 23 tot 27), de ongeloofwaardige verklaring van . die stelde niet te weten hoe de goederen terug in de zijn gekomen, de verklaring van die de feiten heeft bekend."

4. De beklagde liet allerlei afval achter, onder meer in een container die door iemand anders werd gehuurd. Dit is zeer afkeurenswaardig en asociaal, en getuigt van een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. De beklagde veroorzaakte hierdoor overlast voor de maatschappij.

De beklagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden. Hij werd vier keer veroordeeld voor diefstal en een keer voor misdrijven in het verkeer.

Een geldboete van 200 euro is een voor de beklagde passende en noodzakelijke sanctie. Rekening houdend met zijn penibele financiële situatie, verleent het hof uitstel voor de helft van deze boete. De beklagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden: hij werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt. Een nog mildere straf opleggen, zou de beklagde onvoldoende weerhouden van recidive.

Nu het misdrijf werd gepleegd na 1 januari 2017, moet de geldboete met 70 deciemmen worden verhoogd.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklagde er voldoende toe aan de opgelegde geldboete te betalen.

5. Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde de factuur van de opruimkosten nog niet heeft betaald (p. 62-63), zodat het hof de beklaagde veroordeelt tot terugbetaling ervan met toepassing van artikel 16.6.4, tweede lid Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Het hof bevestigt de veroordeling door de eerste rechter tot het betalen van de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (BS 3 september 2020). Het hof verhoogt de kosten met 10 % in hoger beroep en veroordeelt de beklaagde tot het betalen van de vaste vergoeding die actueel 50,45 euro bedraagt, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Aangezien uit de voor de eerste rechter voorgelegde stukken blijkt dat de beklaagde zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarin hij een beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde niet tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (art. 4, § 3 Wet tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

PAGE 01-00002344248-0007-0009-01-01-4

Het hof stelt vast dat de volgende beslissingen in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 25 januari 2021 definitief zijn, namelijk de beslissingen:

- tot de schuld van de beklaagde aan de enige telastlegging;
- over de overtuigingsstukken;
- tot het aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de enige telastlegging tot een **geldboete** van **200 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 1.600 euro, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete van 200 euro gedurende een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ tot terugbetaling aan de stad _____ van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen, met name van de factuur met nummer _____ van 15 januari 2019 ten bedrage van 200 euro;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 40,96 euro in eerste aanleg en 97,55 euro in beroep.

|

Kosten eerste aanleg: € 40,96

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 21,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 26,68

€ 88,68

+ 10 % : € 8,87

Totaal : € 97,55

Dit arrest is geweente Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer, _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **15 oktober 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

